

TEDI[O]

Emili Sánchez-Rubio

619335386 861.6
SAN

Col·lecció Poesia de Paper

148

TEDI[O]

Emili Sánchez-Rubio

Il·lustracions d'Albert Pinya

Universitat de les
Illes Balears

Servei de Biblioteca i
Documentació

Palma, 2011

UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS

5110049032

© del text: l'autor, 2011

© de l'edició: Universitat de les Illes Balears, 2011

Directors de la col·lecció: Francisco J. Díaz de Castro i Perfecto Cuadrado

Edició: Edicions UIB. Cas Jai. Campus universitari. Cra. de Valldemossa, km 7.5.
07122 Palma (Illes Balears)

<http://edicions.uib.es>

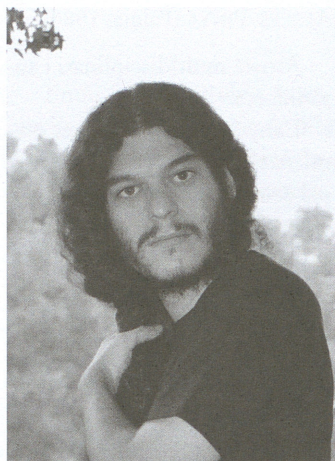
Disseny coberta: Carles Canals

Impressió: Taller Gràfic Ramon S.L.. Gremi Forners, 18. 07009 Palma - Mallorca
www.tgramon.com

ISBN: 978-84-8384-171-6

DL: PM 185-2011

Imprès a Espanya

EMILI SÁNCHEZ-RUBIO

Vaig néixer un 9 d'abril, l'any 1983. Em vaig llicenciar en Història de l'Art a la Universitat de les Illes Balears, i actualment a la mateixa universitat curso els estudis de Filosofia.

Els meus inicis en el món de la poesia es remunten als meus 15 anys. Sempre he escrit per necessitat. Però en el fons, cada cop estic més llunyà de saber per què ho faig.

Un dia callaré, encara no.

He publicat els poemaris següents:

Jardín en construcción. Ed. Diputación Foral de Álava, Vitòria, 2010. (XX Premio Ernestina de Champourcín).

Breviari d'antípodes. Ed. Documenta Balear, Palma, 2008.

Revisar-te el nom. Ed. Capaltard, Palma, 2008.

Pájaros de plomo. Ed. Calima, Madrid, 2007. (Premi Art Jove de Poesia 2007).

«La Bellesa Turbo». A: PERELLÓ, P., PONS, J. C., SÁNCHEZ-RUBIO, E. *Els (in)continents eufòrics*. Ed. Jujube, Palma, 2007.

«31 poemas breves en ocasión de Tertúlia@Deià 2005». A: *S'Encruia*, núm. 95, Deià, 2005.

$9 + 9 = 18 + 9 = 27$. *Casi 30 poemas elegidos al azar*. Ed. Jujube, Palma, 2005.

Amb el grup de música La Bellesa Turbo vaig editar el disc *L'origen dels alfabets*. Palma, 2008.

ALBERT PINYA (Palma, 1985)

Artista multidisciplinari i autodidacte.

L'any 2007 rep el primer premi Art Jove de les Illes Balears pel seu projecte «Fucking TV», en la modalitat d'arts visuals. El mateix any és seleccionat pels cèlebres comissaris italians Achille Bonito Oliva i Gianluca Ranzi per formar part de l'exposició *No va más. The game's on*, al Museo Vostell-Malpartida

de Càceres, compartint protagonisme amb artistes i mestres de les avantguardes del segle XX com Marcel Duchamp, Piero Manzoni, Name June Paik o Salvador Dalí. El 2008 comença a fer feina amb el galerista milanès Alberto Matteo Torri i amb el galerista mallorquí, icona dintre del circuit de galeries nacionals, Ferran Cano. El 2009 participa en el projecte bianual ArtReport, amb Juan Muñoz i Miguel Ángel Campano.

Aquests darrers anys també ha col·laborat en festivals d'art i música experimental com Ping!, en festivals de videoart com Loop Barcelona, en projectes com «Ausencia de presente» a la Casa Museu Can Marquès i a la mostra *History repeats itself*, a la galeria belga MUDIMAdrie, amb Robert Rauschenberg, Wolf Vostell o Allan Kaprow, entre d'altres.

A hores d'ara Albert Pinya és, sense cap mena de dubte, una de les noves veus de l'avantguarda internacional espanyola.

Actualment resideix entre Berlín, Milà i Palma.

SUBTIL MECÀNIC

E què us diré dels poetes e dels subtils mecànics,
Bernat Metge, Lo somni

Emili Sánchez Rubio és un jove llicenciat en Història de l'Art que ha publicat una sèrie de llibres i és membre dels grups activistes que giren entorn de l'antologia de poetes joves *Pedra foguera*, el bar Es Pinzell i els recitals agosarats. Un dels trets d'aquest al·lot és que publica en català i castellà indistintament o fa una doble versió dels poemes, com en aquest llibre. La seva poesia sempre es caracteritza per unes imatges sorprenents que transporten el lector, i com els seus companys de lleva, per una abundància de publicacions.

Llibre de Tedi és en realitat un únic poema llarg fet de petits fragments. És un homenatge al *Plume* de Michaux, al *Péndulo* de C. Serra i, si es vol, també al *Frontissa* de Jaume Pomar. En tots aquests llibres, un personatge i els pensaments d'aquest van encarnant en prosa el poema de l'atzar. Emili ha volgut fer servir el vers, tal volta una prosa retallada, que diria G. Ferrater, que sincopa un poc el discurs fent-nos veure les vetes emotives del trellat.

El llibre juga a un humor de saudade, de melancolia harmònica, com quan els lemes inicials són precedits per la llegenda «Casa de cites». I comença amb un proemi on diu textualment: «A cada verso os vengo a entregar las tijeras de la duda» («A cada vers vinc per lliurar-vos les tisores del dubte»), que ens deixa bocabadats per començar a llegir aquest cant de poemes del tedi o de Tedi com a personatge.

La vida de Tedi es veu trasbalsada quan «Tedio en el supermercado, en el pasillo de congelados / siente un desmayo en nitrógeno líquido» («Tedi al supermercat, al passadís dels congelats / pateix un esglai en nitrogen líquid»), és a dir, tot és rar, tot és incert, la raó no enraona. En la seva divagació, l'autor voldria demanar-se «¿cuándo dejamos de jugar / con el esqueleto de las palabras?» («¿quan deixarem de jugar / amb l'esquelet de les paraules?»), sabrem entendre aquesta mesura de realitat profunda?: «Nieve en el televisor» («Neu al televisor»).

És un seguit de maneres de veure l'aspecte oníric dels paisatges interiors, per dir-ho bellament amb paraules del bard, el quefer quotidià «tricotado sobre un lecho de inexperiencia» («tricotat sobre un jaç d'inexperiència») que deixa empremtes, «ahora hay sangre de Tedio en el cepillo de dientes» («ara hi ha sang de Tedi al raspallet de les dents»). A voltes semblen poemes/quadres de Marx Ernst o Yves Tanguy, misteriosos, sensibles, delicats i fràgils, frugals. Empra els temps verbals d'una manera extravagant, no sabem mai si aquest personatge Tedi és real o una fantasia, una ombra del mateix filòsof que medita i es desfà en dos: «Tedio fuma Malboro / encerrado en la oficina de su corazón» («Tedi fuma Marlboro / tancat a l'oficina del seu cor»).

Alguns fragments semblen *pop*, d'altres, «poesia de la inexperiència», sempre fonament surrealista o tot alhora: «salta en lluvia de estrellas la cristalera de la puerta de la habitación» («bota en pluja d'estrelles la vidriera de la porta de l'habitació»).

Aquesta meditació feta de fragments, de vidres esmicolats, s'ha escrit amb una bona cultura de poesia, l'autor en llegeix, en recita i en coneix els mecanismes com a subtil mecànic. Però l'empra per dir, per comprendre el propi dolor, per allunyar els fets forassenyats: «es sorprendido por los efectos devastadores del amor» («és sorprès pels efectes devastadors de l'amor»).

Jo encara el veig de nin d'uè pels passadissos de Jaume III quan saludava el seu pare, cosa que faig aquí també. Em sorprèn que ara intercanvi llibres i poemes amb el fill tal com feia d'adolescent amb el meu bon amic Amando. *Amor y pedagogía* és una novel·la experimental d'Unamuno que vàrem llegir aleshores. A *Tedi* el jove Sánchez ens proposa de bell nou el mateix projecte, experimentar per dir, en amorosa manera, amb clara dicció, amb potència d'imaginació i sense cap vanitat eixorca de subtil mecànic.

Àngel Terrón

*CANTO PRIMERO:
CASA DE CITAS*

*CANT PRIMERO:
CASA DE CITES*

*El tedi penetra els ulls
enquistats d'una ampla tarda
sens fons.*

Pere Perelló i Nomdedéu

Tedio

*Leer hojas de té desbarata al que se expone a la catástrofe,
diseñando futuros donde nada ocurrirá...*

Sylvia Plath

*(inspirado en el aburrimiento de Gatsby,
de El Gran Gatsby de F. Scott Fitzgerald)*

Estudio con algo de tedio.

Tengo quince años y lloro por las noches...

Roque Dalton

*Entonces despertamos para hallar nuestros poemas
una queja que llora y se querella contra el destino.*

*Dejemos pues que los días seduzcan a otros
nada nos queda sino tedio.*

Fahd Abu Khadra

Tedio.

Las horas caen yertas.

Sin ganas caen,

desmayadas se apilan sobre las mesas

reptando hacen camino entre vasos,

borracheras, tangos húmedos.

Sebastián Fernández

En la infame casa de fieras de nuestros vicios,

¡hay uno más feo, más malvado, más inmundo!

Aunque no hace aspavientos ni lanza agudos gritos,

convertiría con gusto a la tierra en un despojo

y en un bostezo se tragaría el mundo;

es el Tedio! Con los ojos cargados de un llanto involuntario,

sueña con cadalsos mientras se fuma una pipa.

Tú, conoces, lector, a ese monstruo delicado.

Charles Baudelaire

Gana cuerpo en el transcurrir del día,

dolor de náusea delicada e infame

descolorido, el crimen principia

se alía al tedio impune y se disipa.

Frederico Barbosa

(De Rarefacto. Otra trilogía del tedio)

Contra las oficinas del tedio

Maria Zambrano

Es mejor morir de vino que de tedio.

Jorge Teillier

El tedi creix com un arbre de sang.

Andreu Galan

CANTO SEGUNDO:
PRELUDIO

CANT SEGON:
PRELUDI

Más de cuatrocientos versos
más de quinientas millas
sin poder decir pezón.
Y ahora, aún con vacíos dormitando entre las palabras
me dispongo al tedio.
Desde el nicho de mi canto
os lanzo la onda lúgubre de mi voz,
en medio del cementerio de mis ideas y mi corazón
os trasplanto el último ciprés que creyó en las nubes.
A cada verso os vengo a entregar las tijeras de la duda.

Més de quatre-cents versos
més de cinc-centes milles
sense poder dir mugró.
I ara, encara amb buits dormitant entre les paraules
em dispojo al tedi.
Des del nínxol del meu cant
us llanço l'ona funesta de la meva veu,
enmig del cementiri de les meves idees i del meu cor
us trasplanto l'últim xiprer que va creure en els núvols.
A cada vers vinc per lliurar-vos les tisores del dubte.

*CANTO TERCERO:
POEMAS DE TUDIO*

*CANT TERCER:
POEMES DE TEDI*

I

Hoy, Tedio ha estado todo el día en pijama
y ha compartido resaca conmigo.
Por la tarde, me ha dado la impresión
de que Tedio se ha puesto a llover
y me ha regalado una novela.

I

Avui, Tedi ha romàs tot el dia en pijama
i ha compartint ressaca amb mi.
A la tarda, m'ha fet la impressió
que Tedi s'ha posat a ploure
i m'ha regalat una novel·la.

II

Tedio, de naturaleza hueca
desconoce todos los pájaros
y siente vergüenza al madrugar.
Podríamos decir que es un ser crepuscular
aunque en realidad
lo que realmente le proporciona calma
son las noches sin estrellas.
En su respiración aparecen humedales
donde gorgotea y sueña en caldo de pollo.
Ahora duerme tranquilo:
Las facturas están pagadas,
va a comprarse un sofá italiano.

II

Tedi, buit per naturalesa,
desconeix tots els ocells
i sent vergonya de matinar.
Podríem dir que és un ésser crepuscular
tot i que en realitat
el que realment li proporciona calma
són les nits sense estrelles.
A la seva respiració apareixen aiguamolls
on clapoteja i somia en brou de pollastre.
Ara dorm tranquil:
Les factures estan pagades,
surt a comprar un sofà italià.

III

Tedio en el supermercado, en el pasillo de congelados,
siente un desmayo en nitrógeno líquido,
se espanta entre gambas, palitos de pescado y helado de stracciatella.
Tedio está sin batería en el móvil.
Pierde la razón y las llaves de casa.

III

Tedi al supermercat, al passadís dels congelats,
pateix un esglai en nitrogen líquid,
s'espanta entre gambes, barretes de peix i gelat de stracciatella.
Tedi sense bateria al mòbil.
Perd la raó i les claus de casa.

IV

Tedio en el prado espanta moscas y el inicio pegajoso del verano.
Tiembla ante una minúscula araña.
Se siente asediado ante la disparidad de colores y
algo en el olfato que recuerda vagamente a perfume de mujer.

IV

Tedi al prat espanta mosques i l'inici empastifós de l'estiu.
Tremola davant una minúscula aranya.
Es troba assetjat davant la disparitat de colors i
qualque cosa a l'olfacte que recorda vagament el perfum de dona.

V

Le digo: *Oye Tedio, ¿cuándo dejamos de jugar
con el esqueleto de las palabras?*
Y Tedio me lleva de visita al médico.

V

Li dic: *Escolta Tedi, ¿quan deixarem de jugar
amb l'ossada de les paraules?*
I Tedi em duu a visitar el metge.

VI

Teddy oso
es el plantígrado,
el oseño
durmiendo el peldaño entero
que precede a la primavera.

VI

Teddy ós
és el plantígrad,
el cadell d'ós
dormint el graó sencer
que precedeix la primavera.

VII

La mística de Tedio:

las sudoraciones tremebundas de sus sopas de sobre en el pijama,
las respiraciones angostas que preceden a la profundidad del sueño
y ese palimpsesto de orines tranquilizadores en el calzón.
Y todo sucediendo como si Tedio no estuviera aquí.
Igual que Tedio frente al televisor.

VII

La mística de Tedi:

les sudoracions tremebundes de les seves sopes de sobre en el pijama,
les respiracions angostes que precedeixen la profunditat del somni
i aquell palimpsest d'orins tranquil·litzadors als calçons.
I tot succeint com si Tedi no fos aquí.
Igual que Tedi davant el televisor.

VIII

Y ese palimpsesto de orines tranquilizadores
en el *corazón*.

Y todo sucediendo como si nada estuviera sucediendo:
Nieve en el televisor.

VIII

Y aquell palimpsest d'orins tranquil·litzadors
al *cor*.

I tot succeint com si res no estigués succeint:
Neu al televisor.

IX

Como si existiera doblemente,
Tedio en las siestas de verano.
Humedad punzante. Pantano en la oscuridad de la alcoba.
Tierna tarta de fruta podrida...
Y se despereza en la cocina con ojos febriles
y grandes tazones de café caliente.
Tedio conserva en su lengua
el lodo onírico de sus paisajes interiores.

Y arde y muere
la tarde.

IX

Com si existís doblement,
Tedi a les becaades de l'estiu.
Humitat punyent. Pantà en l'obscuritat de la cambra.
Pastís tendre de fruita podrida...
I es desempereseix a la cuina amb ulls febrerosos
i bols enormes de cafè calent.
Tedi conserva a la llengua
el llot oníric dels seus paisatges interiors.

I crema i mor
l'horabaixa.

X

Tedio observa los coches de gran cubicaje
aparcados en el vecindario
a través de las ventanillas
sirviéndose de la mano como visera.
Yo veo los reflejos del cristal,
Tedio los interiores de cuero.

X

Tedi observa els cotxes de gran cubicatge
aparcats al veïnat
a través de les finestres
servint-se de la mà com a visera.
Jo veig els reflexos del vidre,
Tedi els interiors de cuir.

XI

Tedio odia los viajes
y buenos motivos tiene, a saber:
las camas ausentes de las formas que otorga la costumbre,
las incomodidades de los idiomas extranjeros,
los miedos inevitables de los medios de transporte
y ese riesgo «tricotado sobre un lecho de inexperiencia»
de perderse en lugares desconocidos.

XI

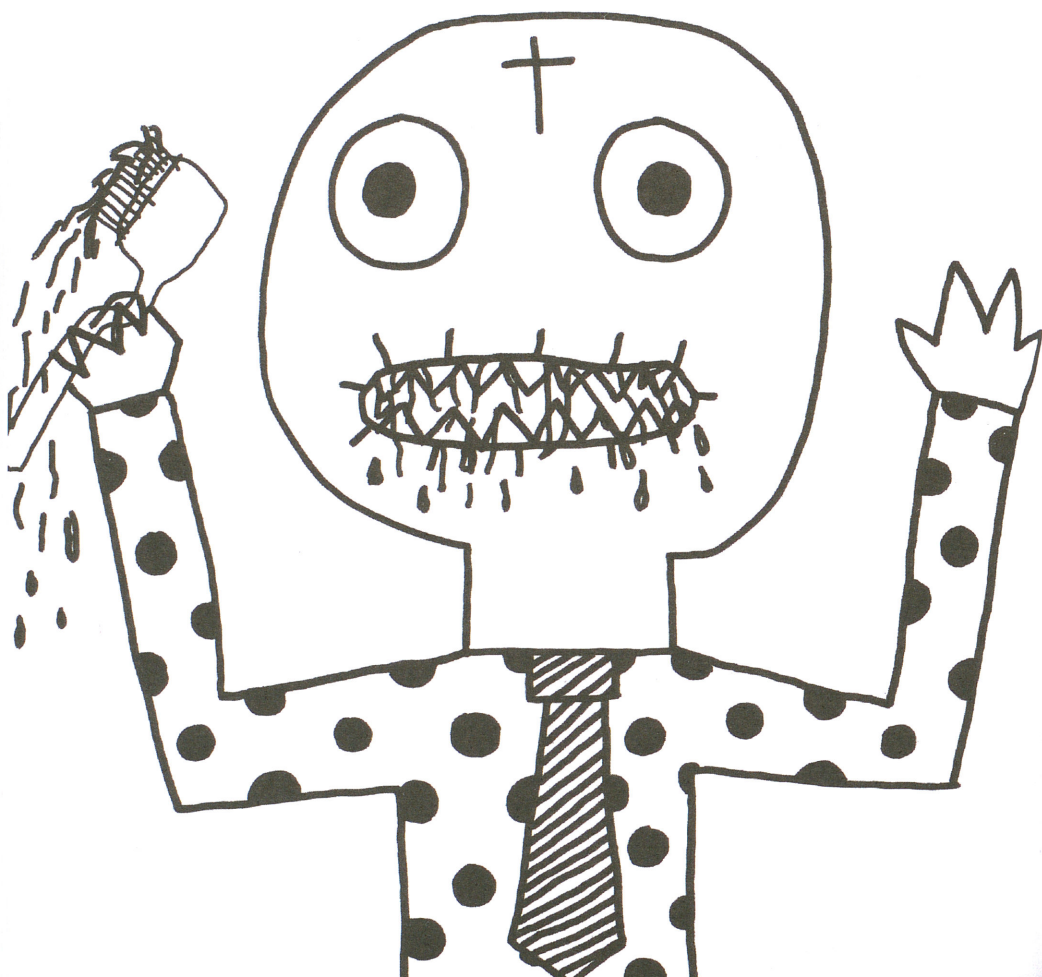
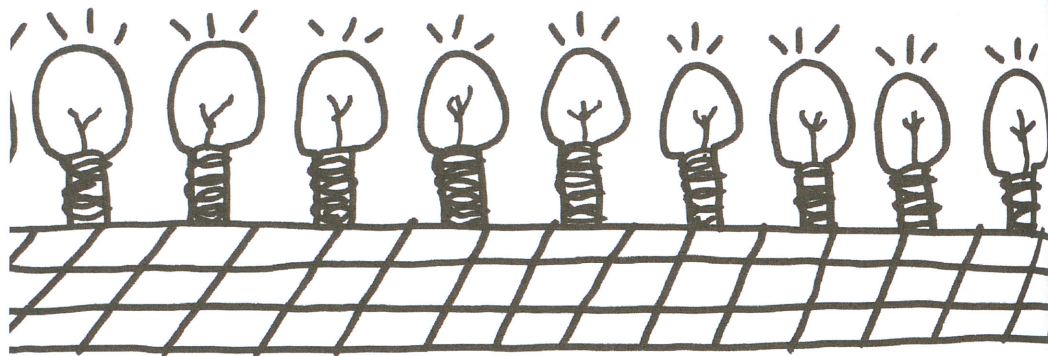
Tedi odia els viatges,
i amb bons motius, perquè, vegeu:
els llits absents de les formes que atorga el costum,
les incomoditats dels idiomes estrangers,
les pors inevitables dels mitjans de transport
i aquell risc «tricotat sobre un jaç d'inexperiència»
de perdre's a llocs desconeguts.

XII

Esta mañana cuando Tedio se ha decidido a levantarse
el miedo ya le llevaba tres horas de ventaja.
Le hubiera gustado ver que las sábanas raídas
eran homólogo del sudario santo de Turín,
prueba fehaciente de una segunda venida,
de una resurrección acaecida a mediodía, ya sin pájaros.
Ahora Tedio se cepilla,
ahora hay sangre de Tedio en el cepillo de dientes.

XII

Aquest matí quan Tedi s'ha decidit a llevar-se
la por ja li portava tres hores d'avantatge.
Li hauria agradat veure que els llençols atrocinats
eren homòleg del sant sudari de Torí,
prova fefaent d'una segona vinguda,
d'una resurrecció esdevinguda al migdia, ja sense ocells.
Ara Tedi es raspalla,
ara hi ha sang de Tedi al raspallet de les dents.

XIII

Le presto a Tedio un volumen de mi colección de pintores modernos.
Le sobresaltan las ilustraciones surrealistas de Marx Ernst y Tanguy.
Me deja un papel cuadriculado
encima del libro devuelto sobre mi estudio:

Falsos, los sueños no son así.

Palabra de Tedio.

XIII

Deixo a Tedi un volum de la meva col·lecció de pintors moderns.
El sobresalten les il·lustracions surrealistes de Marx Ernst i Tanguy.
Em deixa un paper quadriculat
sobre el llibre tornat sobre el meu estudi:

Falsos, els somnis no són així.

Paraula de Tedi.

XIV

Tedio hace veinte días que es Lunes.

XIV

Tedi fa vint dies que és Dilluns.

XV

BIG TEDIO

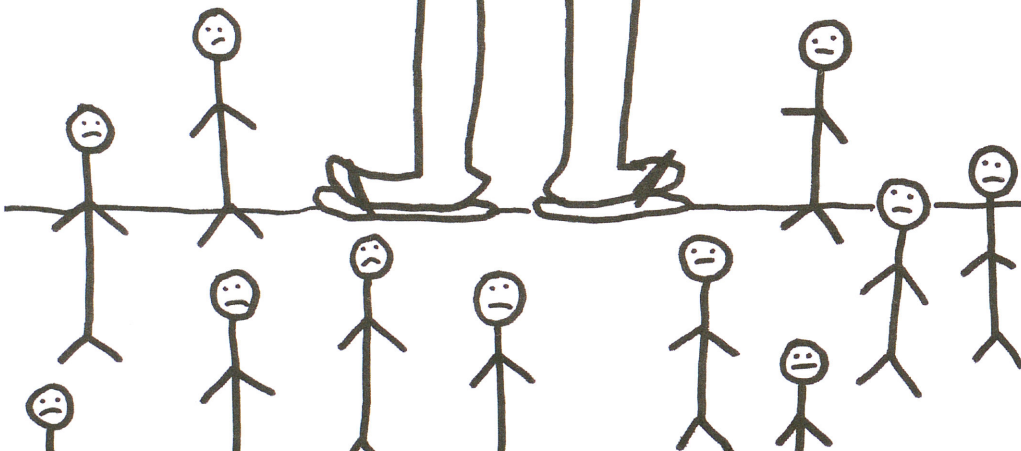
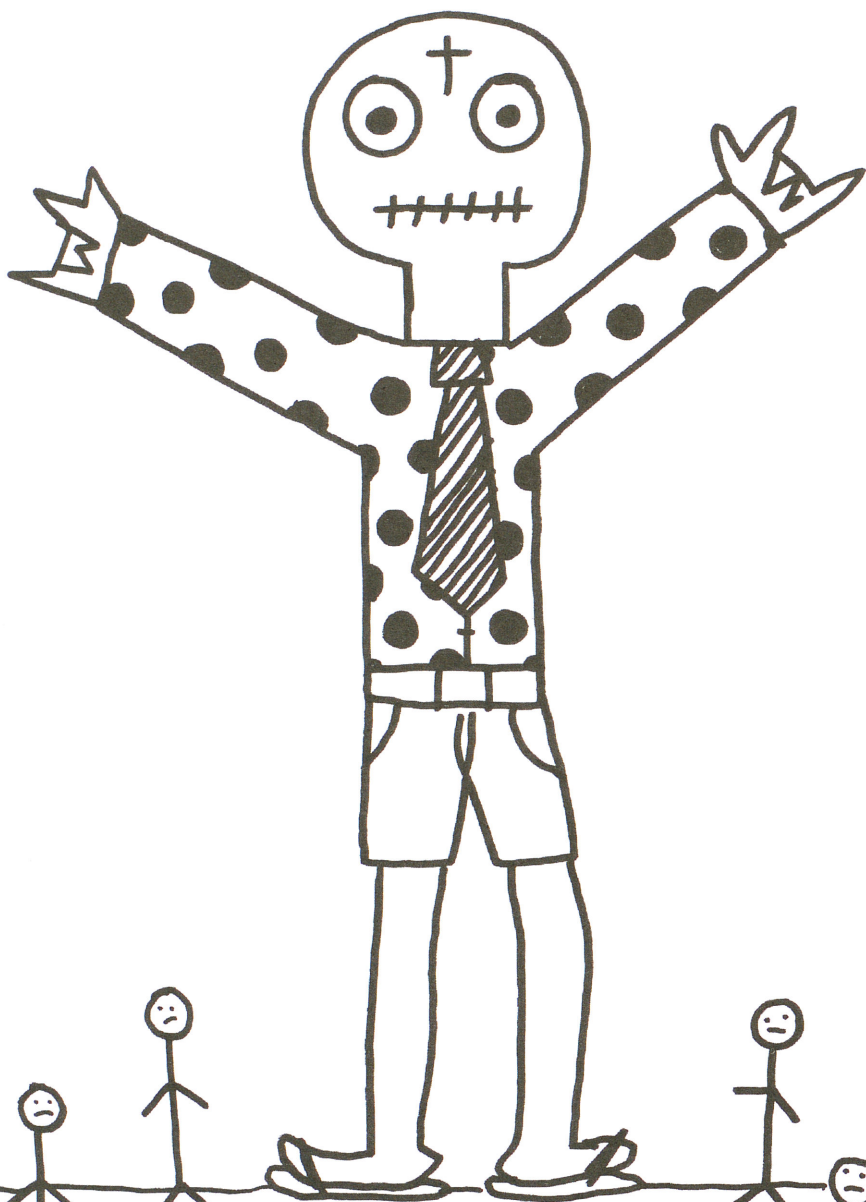
La vida de Tedio, silenciosa como una *h*
necesita de esa *c* del amor
que le provoque *chasquido* y universo.

XV

BIG TEDI

La vida de Tedi, silenciosa com una *h*,
necessita la *x* de l'amor
que li provoqui *xiscle* i univers.

B I G T E D I O

XVI

Concavidad:
entre sístole y diástole
transcurre
la jornada de Tedi.

XVI

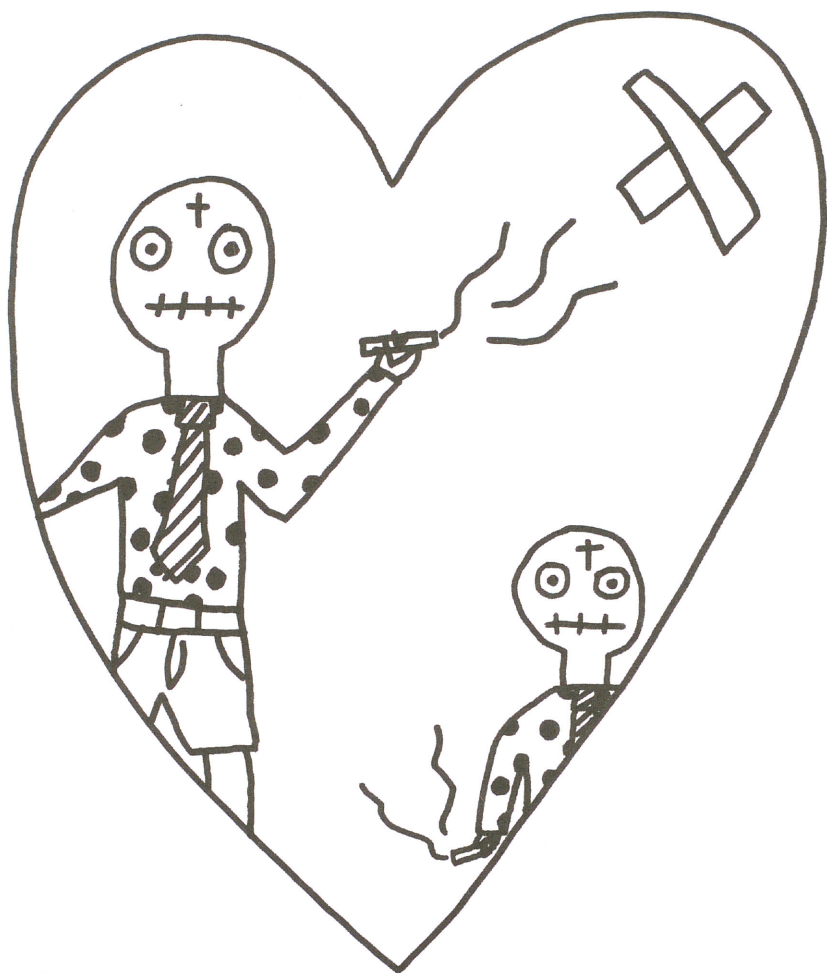
Concavitat:
entre sístole i diástole
transcorre
la jornada de Tedi.

XVII

Tedio fuma Marlboro
encerrado en la oficina de su corazón.
Su vida –a veces ya para si mismo–
cobra la forma de cenicero Cinzano.
Yo sé que Tedio también llora
y fabrica y pretende la levedad del humo.

XVII

Tedi fuma Marlboro
tancat a l'oficina del seu cor.
La seva vida –a vegades ja per si mateix–
pren forma de cendrer Cinzano.
Jo sé que Tedi també plora
i fabrica i pretén la lleugeresa del fum.

XVIII

Gritos procedentes del baño,
gritos de Tedio;
se mira en el espejo
pero aunque se ve, no se ve.

XVIII

Crits provinents del bany,
crits de Tedi;
es mira a l'espill
i encara que es veu, no es veu.

XIX

Tedio se llaman las 13 Lunas del invierno

Tedio se llaman los 2 Soles del bostezo.

XIX

Tedi s'anomenen les 13 Llunes de l'hivern.

Tedi s'anomenen els 2 Sols del badall.

XX

Tedio no bebe agua
para calmar su sed,
sino con la intención de evitarla.

XX

Tedi no beu aigua
per calmar la set,
sinó amb la intenció d'evitar-la.

XXI

Cambia de móvil Tedio
cada vez que el antiguo le informa
de que no caben más SMS
por falta de memoria.

XXI

Canvia de mòbil Tedi
cada cop que l'antic l'informa
que no hi caben més SMS
per manca de memòria.

XXII

Tedio, de nuevo, frente al televisor.
Esta vez está algo más que medio dormido.
Es afición suya la vida contemplativa del 1 al 23 de julio,
escuchar los comentarios de las etapas llanas del *Tour*:
Un pelotón es una multitud, un rebaño cómodo e indiferente
a esos locos con prisa: los *tête de la course*.

XXII

Tedi, de nou, davant el televisor.
Aquesta vegada està un poc més que mig adormit.
És afició seva la vida contemplativa de l'1 al 23 de juliol,
escoltar els comentaris de les etapes planes del *Tour*:
Un peloton és una multitud, un ramat còmode i indiferent
a aquells bojos amb pressa: els *tête de la course*.

XXIII

Tedio es un paso más hacia el vacío,
bajar las escaleras sin encender la luz,
y no saber –la duda– si hemos descendido el último escalón.

XXIII

Tedi és una passa més cap al buit,
baixar les escales sense encendre el llum,
i no saber –el dubte– si hem davallat el darrer graó.

XXIV

Tedio sorprendido
al llegar a Nueva York
y comprobar que pueblo tan crecido
no cuenta con plaza de toros.

XXIV

Tedi sorprès
en arribar a Nova York
i comprovar que poble tan crescut
no compta amb plaça de toros.

XXV

Nunca bebe vino Tedio,
pide cerveza cuando
Enmanuelle coja viene al Bowler's.

XXV

Mai no beu vi Tedi,
demana cervesa quan
Enmanuelle coja viene al Bowler's.

XXVI

Tedio ejercita su sonrisa ante el espejo,
sigue la tabla *Alfabetos de la risa*,
pero piensa en qué estúpido resulta
forzar de tal manera las comisuras de los labios
que manera de arrugarse la tez,
que cantidad de pesas prescindibles,
que burla para la borla del mentón y su cuadrado,
buccinator, cigomático inferior,
corrugator y depressor supercili,
qué inclemencia de plenipotenciario para el músculo risorio...
¡Vaya! ¡Una carcajada debe ser desgarrarse el músculo!

XXVI

Tedi exercita el seu somriure davant el mirall,
segueix la taula *Alfabet de la rialla*,
però pensa que estúpid resulta
forçar de tal manera les commissures dels llavis
quina forma d'arruar-se el rostre,
quina quantitat de pesos prescindibles,
quina befa per a la borla del mentó i el seu quadrat,
buccinator, zigomàtic inferior,
corrugator i depressor superciliar,
quina inclemència de plenipotenciari per al múscul risori...
Vaja! Petar-se de riure deu ser esquinçar-se el múscul!

XXVII

Tedio
ausculto
eT dio:
Te odio!

XXVII

Tedio
ausculto
eT dio:
T'odio!

XXVIII

16 trebejos:

8 piezas:

4 mayores:

2 torres, 1 rey, una reina;

4 menores:

2 alfiles, 2 caballos.

La otra mitad exacta:

8 Tedio.

XXVIII

16 fitxes:

8 peces:

4 de majors:

2 torres, un rei, una reina;

4 de menors:

2 alfils, 2 cavalls.

L'altra meitat exacta:

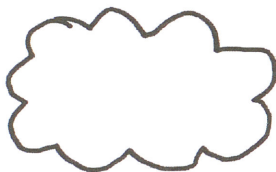
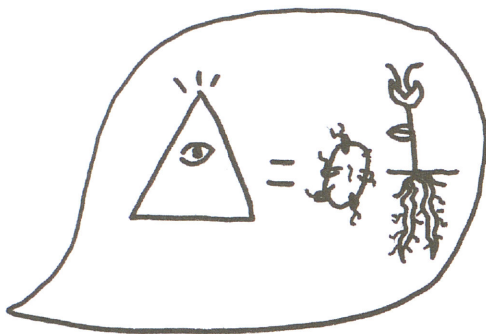
8 Tedis.

XXIX

*Soy de los que piensan
que es principio soterrado
o alimento, le comento.*
Dios, contesta Tedio,
debe ser raíz
o debe ser tubérculo.
¡Es por eso!
¡por eso mismo no se ve!,
exclama con la boca llena de pan,
–nacen las estrellas, migas, luceros, virutas...–
y tiene en la comisura de los labios
restos *Maggi* de puré de patatas.

XXIX

*Sóc dels que pensen
que és principi soterrat
o aliment, li comento.*
Déu, contesta Tedi,
deu ser arrel
o deu ser tubercle.
És per això!,
per això mateix no es veu!
–exclama amb la boca plena de pa–.
Neixen les estrelles, miques, estels de matinada, encenalls...
i té a la comissura dels llavis
restes *Maggi* de puré de patates.

God?

XXX

Langeweile

Ennui

Fastio

Boredom

Tedi, Tedio, Tedium.

XXX

Langeweile

Ennui

Fastio

Boredom

Tedio, Tedi, Tedium.

XXXI

Play Station

Todo el día Tedio
en la estación del juego,
esperando el tren de la vida,
precisamente en ese andén
donde nunca se para, ni puede llegar.

XXXI

Play Station

Tot el dia Tedi
a l'estació del joc
esperant el tren de la vida,
precisament a l'andana
on mai no s'atura, ni pot arribar.

XXXII

Y Tedio

es sorprendido por los efectos devastadores del amor.

Ahora grita, ahora sonríe y llora,

ahora quiere aprender a coser un botón;

sorprendido por efectos imprevisibles sin pastillas,

escucha *Hurricane* de Bob Dylan.

Una fuerte corriente le abre con violencia la puerta de cocina.

Hay un segundo portazo,

salta en lluvia de estrellas la cristalera de la puerta de la habitación.

XXXII

I Tedi

és sorprès pels efectes devastadors de l'amor.

Ara crida, ara somriu i plora,

ara vol aprendre a cosir un botó;

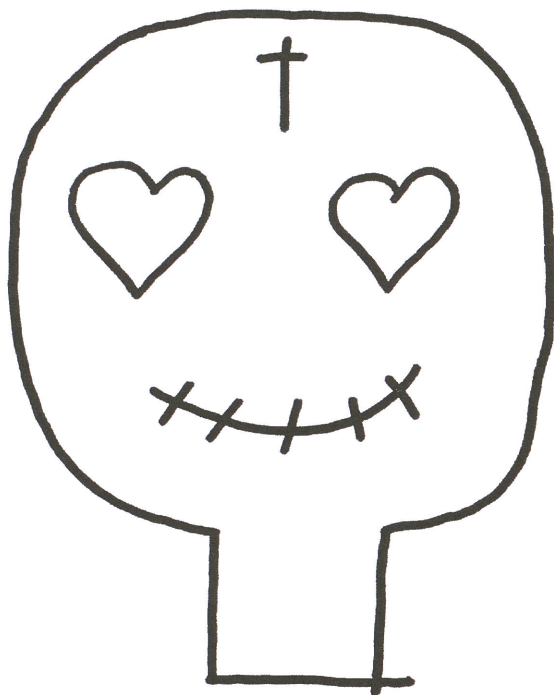
soprès per efectes imprevisibles sense pastilles,

escolta *Hurricane* de Bob Dylan.

Un cop de vent obre amb violència la porta de la cuina.

Hi ha una segona portada,

bota en pluja d'estrelles la vidriera de la porta de l'habitació.

XXXIII

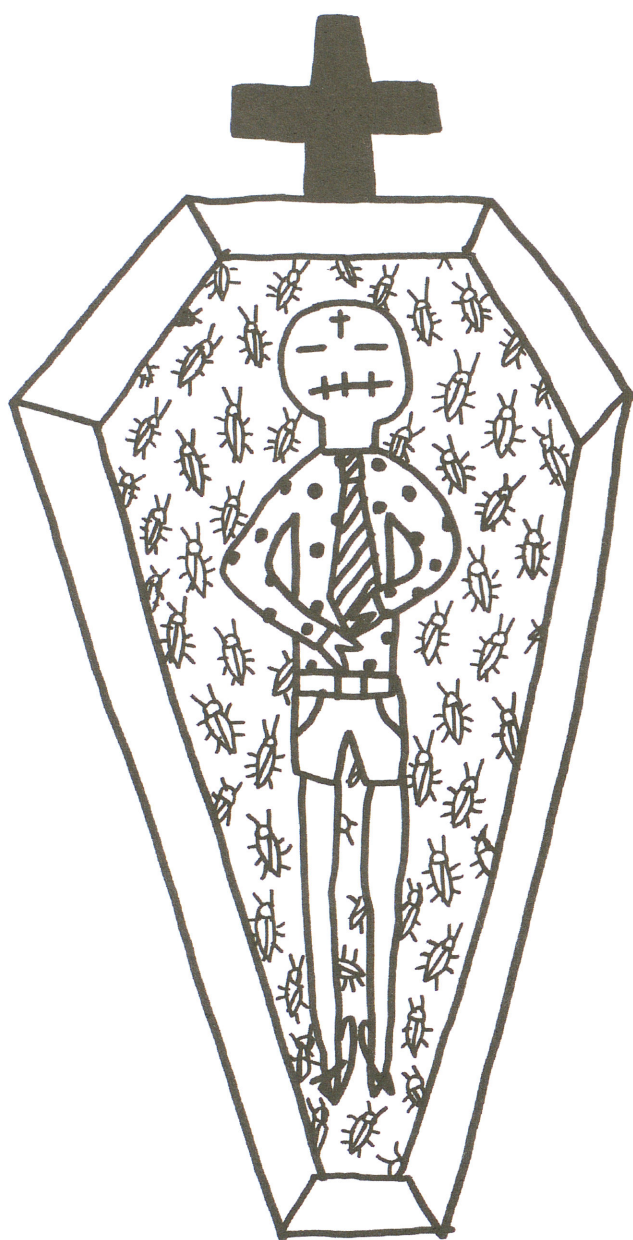
EPITAFIO

Decúbito supino,
como le gustó pasar
largas horas de su vida,
aquí y así yace Tedio.

XXXIII

EPITAFI

Decúbit supí,
com li agradà passar
llargues hores de la seva vida,
aquí i així jeu Tedi.

Agraïments

A Pere Perelló, Jaume C. Pons Alorda, Àngel Terrón,
Perfecto Cuadrado, Nando Barandiarain, Àngel Igelmo,
Miquel Simonet, Joana Maria Sansó, Albert Pinya.

I especialment a Marta Cuyàs, que ha tingut cura
de molts aspectes d'aquest llibre.

Más de cuatrocientos versos
más de quinientas millas
sin poder decir pezón.
Y ahora, aún con vacíos dormitando entre las palabras
me dispongo al tedio.
Desde el nicho de mi canto
os lanzo la onda lúgubre de mi voz,
en medio del cementerio de mis ideas y mi corazón
os trasplanto el último ciprés que creyó en las nubes.
A cada verso os vengo a entregar las tijeras de la duda.

Universitat de les
Illes Balears
Edicions UIB

ISBN: 9788483841716

